

De littera D

per alios. Hierony. extra Rufinum: nunc tamen tuis assertioibus ob-
uasse sufficiat. Et Salu. in ingurta dicitur obuiatum est: at raro
fit, non reprobabo aut usquequo Salustius vitur.

Dosanna vel melius osianna, saluifica, interpretat. de qua Hiero:
in epla ad damasum sic scribitur: osianna quod nos corrupte propter
ignorantiam dicimus, osanna, saluifica, siue saluum facere exprimit, osia
ergo saluifica interpretatur osanna interiectio deprecantis est. Si ex
duobus velis verbum compositum facere dices osianna: siue ut nos
loquimur osanna, media vocali littera elisa.

Organum est instrumentum musicum quod habet chordas ita Pom-
pei dicitur, nam ut in organo chordas sic in machina intendantur fides.
Et dicitur Hiero. in plogo psalinoz dicitur psalmus grecum est: et latine
organum dicitur, que hebrei nablath vocant. Et idem in epla ad dar-
danum, psalterium grecum dicitur latine laudatorium: doces in clypei modum
quadrati esse formatum chordarum decem. vnde psalino graphy in psalter-
rio decachordo psallam tibi. Finis tamen, ut alibi dicitur, organum esse ge-
nerale instrumentum omnium vasorum musicalium, vnde et aliarum
rerum, ut organum visus (sicut alibi dicitur) verum psalmus et
psalterium non differunt. Hydraulica autem est instrumentum
musicum, quod vulgo organa vocantur: hic nota hydraulica, vulgo or-
gel, et hydraules quod vulgo et apud indoctos organilla vocat.

Officiales ab eruditis et latinis dicuntur ministri/apparitores
et ipsorum magistratum, vnde Ulpi. fr. de penis. l. si quis forte. Sed
multa extant exempla que non tantum officialium suorum: nec sub se agentium;
vix suosque suos pena affecerint: Et Apule. li. i. metamorphose
leon. iuber officiali suum insuper pisces incedere ac pedibus suis to-
tos obterrere. Indocti autem nominant officiali per ipso magistrum
eo qui in aliqua dignitate super ceteros est: sed male et.

Obandire est audiendo obsequium ab ob audire. Antiqui dicebant ob-
audire: quod autem nunc vulgo accipiunt obaudire pro non audire, vul-
go, vber hereticis bene ipsi viderit ego enim nunquam legi in hac signifi-

Procerza cera deducitur et significat plurimum (catone apud veteres,
et in longum productum, quasi ad similitudinem cere erectum, tento, strack
oder hoch, sicut homo procerus, ein krack vnd lang mesch. Eccontrario
humilis, tento, kurtz: vnd nider. Et non solum de animalibus: sed de ar-
boribus. Et id genus reb' dicuntur: de arboribus. Seneca epla. ca. i.

hydraules. i. organilla

P

quod in magnis euenit motibus quorum peccitas minus apparet: lōge
in tuētibus, ergo peccata arbor, hoberit bōm, sicut ecōtrario humi-
lis arbor, niderer bōm. Cūrg. in Buco. Humilesq; miri. de rē
de hoīb? Pōpo, mela d̄ in dea loqns: alij humiles par uicq; alij
peccat r corpe ingētes: vbi obiter annoiādū parui hoies, tento.
lalein menschē: sed ingētes, gros: sicut hic r p eod. yalt. S^z
neca epla. i. vt vastulū moz edacissimoz q; aialiū auiditam

Pincerna vocabulū est trīuialū: r vulgusēd p vincerem?
eo possum? dicere vel pocillator, vt Apule? Joul suus pocilla-
tor ille rustic? puer rē. vel pūnceps vinarior, vt habet in bibli-
is: post hec s̄ba peccauit pūnceps vinarior regis egypti. Ibi
dicit Hiero, vbi nos posuim? pūncepē vinarior in hebreo scri-
ptū est masch: quē nos possum? more vulgi vocare pincernā:
nec vile putet officii: cū apud reges barbaros vsq; hodie ma-
xime dignitatē sit regi poculū porerisse, poetēq; de catamito et
Jone scriptatē q; amāsuū suū huic officio mancipari, hęc ille.
Vinar? tū ppie dicit q; vēdit vinū pincerna vō q; admūtrat.

Parasceue, parasceues, interpretat pparatio, est autē parasceue
dies: quē vulgo veneris appellāt: tractū de p̄suetudine indeoz,
quia ea die pparant victui necessaria p sabbato: qd su p̄tiose
adeo colcāt: vt ne vire q̄dem necessaria parare vellent, p̄duat
q; penultimā, vt dicit Pōpi. Et descēdit ē nōs, parasceue
sceua quod est pparato: vnde r pparatio interpretat, vt diximus,
neq; ex paro paras r scena cōponit vt hallucinant Hugu. La-
tholicon et eorum socij.

Prostitulū (vt dicit Ual. in raudē), nō est quod lupanar: s;
lpm scortūz meretricij: vt apud Hiero, frequēter iuenit, aut em̄
p̄stibula regnū dei nō possidebūt. Idē lib. ij. cōtra Ruff. r que
hodie vūgo postea p̄stibulū sit. Idē tū Hiero. Et alibi dixi
etiā p̄stibulū p lupanari posuit. Et ego de hoc nihil possum af-
firmare. Scio tamē apud Noniū, p̄stibulas accipi p scortis.
Et item apud Tertu, qui dicit inter matronas et prostitulas
nullum de habiū discrimine relicum est. Lupanar autem si-
gnificet domū meretricis, a lupa quē meretricij dicitur, r sic lupa
id est meretricij trīuitalē Romulū r romū, vt testis est Lui
us, Lactantius, Augustinus r ali.

De littera P

Promercalia q̄dam existimāt. pprie dici/merces que pri⁹ mī
noxi emunt: vt postea pluris ditrahunt, quaz rez negotiaz
tores. p̄ole nūcupant media lōga, teuto, vff oder fürbeister.

Peluis est vas aquariūsin quo varia pluunt: peluue autē
sunt q̄bus pedes lauantur: vt malluue q̄bus manus

Passionēs p̄ morbis animi, vel corporis, a recēdit⁹ dicuntur,
p̄sertimq̄ ecclīasticis scriptorib⁹, que grece dicunt⁹ παθε, pathē,
vñ et Augu. lib. ix. c. iiii. de ciui. de. De his animi morib⁹, q̄s
greci pathē. n̄ri autē q̄dam vt Licero p̄urbatiōes: q̄dam affe-
ctiones vel affectus: q̄dam vero sicut Apu. de greco exp̄lli⁹, pas-
siones vocat Et ita etiam vsurpat Apu. de phia Platois man-
q̄ iniuriā inordinatā passionē z egritudinē mentis esse ait: Et
Macro. passionēs animi sepe vitur zc. vez alij ethnyci scrip-
tores illi emuncti et terri hac dictōe abstinent: p̄inde ac paz. pha
latina q̄s: q̄d z diuus Hiero. cōfirmat sup zacharia p̄bete/ dis-
cens: possimus quattuor cornua q̄ regnauerūt p̄tra pplm̄ dei
et quattuor: παθε accipe: q̄ eruditi nō verbū de verbo exprimētēs
κακοz/λοσθαλοz/ελοz/ passionēs: sed p̄urbatiōes interpretant zc.
nō Luuius. nō Quinti. nō Plī. nō Tel. nō q̄spiam et illa co-
horre scriptoz/ classicoz: hoc vocabulum vsurpat: nō columen
eloquentiē Licero: sed p̄ eo dicunt p̄urbatiōes: vel affectus: vt
in eadē dictiōe vidimus: indocti etiā z barbari dicū passionoz,
passionariis, z passionatus: q̄d oīno barbarum est.

Petrus, petra male p̄ etymologiā latinā exponit: petra, qua
si pedetrata: vt est apud indoctos, quia grecū nomē non parit
latinam etymologiā: vt dicit Serui. At petrus set petra, greca
sunt nomina: et πετροs sacū valet. Item cephas nō est nomen
grecū vt indocti credūt: sed hebreū vel potius syriacū: dicēte dī
uo Hiero. li. primo sup gala. nō aliud significat petrus aliud
cephas, sed quā nos grece petrā: hanc hebrei z syri p̄pter linguā
inter se vicinā kephā nūcupant, nec petrus est nomen xp̄ium
principis ap̄loz: sed symō, q̄d idē testatur Hiero. ex dño mul-
ti sortiti sunt vocabula, ita et Symoni qui credebat in petram
christum: petri largitus est nomen.

Pot. simi⁹ dicendum est a potius nemo em̄nisi p̄scia, di-
xit potissime qui tamē in hoc nō satis recipitur.

Puteus, teuto, significat cin brun. ex q̄ aliqua bibendā hau-
 rum, nō locus vbi p̄luit imūda aq̄. vt indocti vbiq̄ interpretan-
 tur, qd̄ ex idoneis auctorib⁹ nō obscure intelliges. Varro, fonta
nalia a fonte q̄ is dies ferie et ab eo cū infontes coronas iaci-
unt et pute⁹ coronāt. Licet. v. lib. de diuinatione. q̄ cū aquā vidit
 feret puteo haust⁹ terre motū dicit futur⁹. Et me⁹ ille Lactan-
 ti. lib. iij. ca. ccviij. democrit⁹ quasi in puteo quodam sic alior⁹ vt
 fundus sit null⁹ veritatē iacere demersam. Et cassiodor⁹ in psal-
 puteus dicit hiat⁹ patēs in terre finib⁹ excauat⁹ aquas p̄tines
 humanis vsib⁹ attributas. In de puteari⁹ quo vocabulo Pli-
nus vtū est qui puteos fundit, teuto, brunne graber.

Passum, dicit id generosissimū vinū, qd̄ vulgo et non latine
 neoterico dicit maluatū vel malmaticū, vocabulari⁹ rerū in-
 doctissime dicit, malfesia, vel malfeserū. Audiui hoc vinum ab
 boie docto z in pensitandis scriptis in primis callido dicit vi-
num creteum, eo q̄ ex creta allatum esset.

Pansa est reches alicui⁹ relacci⁹ in epigono. Et nob̄ dat pau-
 la loquendi. Luci. li. i. hec vbi dicta dedit paulā facit ore loquēdi.
 In de nri formāt vbi paulare qd̄ nescio an elegāter dicat⁹; nec
 ne ego em̄ nōdū legi apd̄ aliquē ethnicū; z ecclīasticos q̄sdam.

Prelat⁹ prior p̄posit⁹ priorat⁹. vide in dictione antistites.

Phytonissas Aug⁹ in lib. de natu. demonū. vt habet. ccvi.
 q. v. vocat mulieres incātrices, q̄s teuto, ynholdē. vel heren.
 vocam⁹. a phytonio appolline q̄ is auctor fuerit diuinādi. Sz
 ego mag⁹ p̄ba z vsitata dictione p̄hebades dicerēt id est fatiloq̄s:
 nō incātrices; phytonyssas em̄ apd̄ p̄sicos nunq̄ legi. Vero
 aut̄ vocabulo dicunt sage eo q̄ sat⁹ agāt vt dicit acro grāmatis
 cus. vt i carminib⁹ Horā. Que saga q̄s te solvere thessal⁹ ma-
gus venenit. Apu. Sage mulieres ora mortuoz passim demor-

Prefectus vrbis vel pagi latine dicit⁹, qui a barba sitant-
 ris scilicet dicitur vel aduocatus;

Pomeriū Titus lūi⁹ in q̄ p̄se locū ad muros intra z extra si
 q̄ edificare nō licet, q̄si post moenia: teuto, zwingelhoff. nō vt i-
 docti dicit apfelgart. Sz pomariū ēz loc⁹ p̄sit⁹ pomis. Horā.
 z vda. mollib⁹ pomaria rimis. tñ in arte dicit pomata dicunt lo-
 ca; vbi poma nascunt⁹: vt oliueta. pomaria aut̄ vbi seruant⁹: vt

De littera P

poenaria. In quibus dictionibus erravit grecista: ut suo loco dicitur.
Pugio est breue telum lateri adhaerens, a pugnando, vel ut alii volunt a pugnando dicitur, meo iudicio apud barbaros et vulgares vocatur.
Preco a pcedendo quod ad res emendas homines cogit. *trusile*.
bat: et auctione indicabat et audientiam, teuto, wein vñ rießfer oder andere ding. Sic et pco pbi dicitur dicitur quod vulgo p'dicator dicitur.
Publicani sunt (ut dicitur Ulpia ff. de publica et vectigal) quod publico fruuntur: nam id nomen habent siue fisco vectigal pendunt: vel etiam tributum psequuntur: et omnes qui quod a fisco pducunt recte appellantur publicani. hec ille Teutonice zoller, oder die etwas vñ einer gemein beltonit, vulgo autem et non latine satis dicitur vocant. Accur sius, quem etiam indocta plebecula/auctore sequitur, meras nugas blacit dicens in eo titulo quod super publicanis quasi publice peccantes: ut in euangelio. Sed non est verum: sunt enim et honesti et pbi viri in hoc genere. Cicero enim in oratione pro popilio. nam et publicani (quidam) honesti et honestissimi et honoratissimi suas rationes et copias in illa punitia pulerunt, quod ipsorum pro serres et fortunę cure vbi esse debet. *Ue* ctigal etiam vulgo et non satis latine dicitur vocatur: nec ita quibus hodie legules viuunt, latine dicitur. *Babella*, collecta, extimium, pedagium, nec credo repiri apud iuriscosultos illos latinos et exultos.
Proficio, fructum quasi profectum facio. Laue autem barbare loquuntur pagani sacerdotibus, proficiat vobis: quod vitium etiam semi-docti grammaticis aduertere deberent: hic sit pbi personale sine supposito, tum in tertia persona, non intelligat: sed expresse debeat poni suppositum, dicitur autem si vult, proficite, vel proficiat, doctiores autem dicitur bona salus: bona vita: vel pax vobis: ponite hic autem oculos quod qui dicitur ignarus sacerdos derisus sit a docto scholastico bis carnibus.

proficite proficiat.

Villanus sacerdos

Proficiat domino super alta scola artificato.

Scholasticus

Tu loqueris nec ramatum pagane sacerdos.

Bona sapientia minimum nescio quid loqueris.

Sacerdos

Cum nimis loculus facit me cunctis bene doctus.

Scholasticus

Dramaticamque rotas faceras et mille figuris.

Rhetoricus color est proficiat domino

Sacerdos

Propter bonum Rhythmū debes confundere totum

Scolasticis

Sis ergo ignarus cum nimis omne per eum.

Iple bonas artes prefero diuitijs.

Pesio dicitur a pedendo quod datur per usum alicuius rei, ut agri, aut domus, et teuto zins. **U**lpia, ff. de migratio. l. i. h. interdictum ponit inquilino quod soluta pensione vult migrare et post: si pensio non dum debeatur et. vñ pedo is, zins gebē. Ergo barbare loquitur quod dicunt desisti census domus: deberet enim dicere, pensione. vñ **L**ice, eplarij. lib. vi. ad lepiam: dolobelle procuratoribus erigam primam pensionem. **P**ensionarij autem quod nonnulli vtuntur barbarum est, vt i reudensem testatur **G**alla. **C**ensus igitur non est pensio nisi apud indoctos. **S**ed aut quod quod fortunaz quis habet, census est: vt **teuto**, mein gurt vñ mei verinuge. **P**li. iunior in eplis: quod vel in primis census hominum spectados arbitrat. **E**t **Q**uintilia, in declamatiōibus **A**bierē census meus et. aut id quod principi per capita soluit. **L**uca. i. in. **T**ūc dicitur imo eruitur templo multis non tactus ab animis Romani census populi.

Peripateticus quod significat vñ vicit, quare in dictione Aristoteles

Patrius et paternus quod differat, quare in dictione verba.

Potentiosus, non portentosus dicuntur, vide in dictione mostros.

Pumilio, vel pumilus. **I**te pigmeus, in dictione manus vide.

Pellio onis, latini dicitur et visitari, quod pellifer: vide in dictione vices tozde. v. **E**t pellipari, teuto, ledergerber, non est vocabulum est ore doctor: sed barbaro: sed coriar, latinum vocabulum est h. f. catu: **H**ieronymus. **R**uffi, quasi si fullo et coriar, moneat pigmentariū: vt nari

Phiala per latinum non si bus obturat, tabnas suas pretereat, significat vitrum vas tunc, teuto, angster, vt plebeia grammatistarum turba ubique p. clamat. **S**ed vt **J**uli pollux auctor est, vasa queque vini aut aqua phiale dici possunt. vñ marcial. quod labor in phiala docti myos an ne myrōis: et **J**une. saty. v. phialas aurea vasa vocat dices, **Q**uero tenet phialas tibi non committit aux: h. est aurea vasa. sic etiam **P**oporius iurisconsultus. ff. de au. et ar. **L**edat igitur gemme phialis vel lancibus, incluse auro argenteque.

De littera P

Precise in doctū Vulg' accipit p totalr vel oimoda filitudē
nervi tu paise scribiat et ego, teuto, glych. Sz paise significat i
pfectez in cōpletez resecatiya p scindēdo qd optie. Lice, ostēdit
in. ij. de natura deoz dices, sed id paise dz, vt si q's dicat atbenis
ensū rēpu, p'stio regi, desit illō ariopagū sicum dicimz, puidē
rā mundū administrari deesse arbitroz deoz.

Paropsi s παροψις legendū est in euangelio passiōis christi:
nō parapsis, idis, z significat obsonioz repositoriū. Marcia
lis cū portat gaudēs ancilla paropside rubra balecē.

Patria qd signonū est cuiusq; natale solū, patriare autē z repa
nare vocabula rustica, z nō digna doctis viris. Silr patriota
vel cōpatriota barbara vocabula sūt. Sed vernacul' vel gen
tilis: vide in dictione verna. Et in dictione gentiles.

Paraclet' dicendū est p elongā in penul, syllaba; nō pact' i
penul, breui i, sic pferūt in doctuz significat paclet' hortator: vl'
psolator: itaq; pollice iesus discipulis suis misituz se pacletuz
spm, hoc est ad hortatorē siue deprecatorē: hoc est ad uocatum, vt
vulgo interpret. i. siue etiā psolatorē, idē qd affirmat Hiero. i. p
logo in Jobele dices παράκλησις i. psolatio. pact' signifi
cat infame z malū, qd in christū est impiū dicere significat. Itaz
παρά para in hac cōpositiōe pter, vel diminutiōe z κλεις i. sa
ma, sed pacletus descendit a pbo παράκλησις pacalo qd z rogo
significat z hortoz apd p'iscos, apd iuniores pō grecos/ etiā pro
ce soloz repit, ab h aut verbo παράκλησις paracletoz descendit, z pa
racles z q in foro ac iudicij a nris deprecatores vocant, hi apd
grecos nō iant παράκλητορος; de quib' reb' pleni' legas i ep'
Ist' Philēphi. Et apd Joāne Crastonū i greco vocabulario.

Paganus in dictione gētilis vide.

Primati aduerbialr dicēdū ē vl' puato, nō puate qd n̄ repit.

Processiōes sacerdotū zc, nō bā vide in dictione supplico.

Pituita latine dicitur qd flegmā grece, vel est morb' ex catharro
pueniēte de q' Ualla sic dicit, Ego puto pituitā latine idē ē qd
catarr' grece, hoc est quēlibet humorē redundantē q' ex ore nari
busq; fluit: vel etiā si nō flueret: etiā nō redūdaret, qd intelligit
Cicero. i. lib. Tuscula. cū inq' t'nā sanguinē bilē pituitā, ossa nec
uos/venas pēm deniq; mēbroz z totius cor' pis figuram.

Domū generale nomē est oīm fructuū q̄ ex arborib⁹ esui ap-
ta pueniūt: Itē z malū nomē generale est si credim⁹ Macro. in
in. laturū q̄ sic in q̄tū sunt de agr. cultura script. res q̄ nucez z ma-
la hediuidunt: vt nucez dicatōne pomū qd̄ foris duro tegat̄
et intus habet qd̄ esui est. Malū vero qd̄ foris habeat quod ē
esui z durū intus includat.

Partificare q̄ interdū sacri canones vtunt verbū est. sordidū.

Perogatiua dicitur la tinguē a barbaris p̄minētia dicitur.

Pregnās latine dicitur: impregnās impregnata barbare z nō
latine. vt Hiero. sup̄ esaiā dicit. de babilonijz q̄ paruulis non
pepererint. z suis eos iaculis vulnerarit. nec p̄gnatib⁹ sint misē-
rati. Ulpia. ff. de his q̄ no. infra. notā t̄ q̄ p̄ calūniā vētr̄z noie ī
possessione missa est: sō se asseuerat p̄gnante. Et paulus eodem.
cū nō p̄gnans esset: vel ex alio p̄cepisset: z sepe. ff. de liber. agno.
Et in re manifesta nō opus est plura allegare.

Paroetia cū oe dypthōgo in scōa syllaba. cōpoit̄ ex para p̄po-
sitiōe quod iuxta significat̄. etiā qd̄ est dom⁹ z dicitur incolatus: et
p̄grinatio: vt dicit diu⁹ Hiero. vbi. s. domus p̄tigue sunt. ido-
ci aut̄ dicitur parrochianus z parrochia maleat parochus z pa-
rochia etiam bene dicuntur: vt alibi notauim⁹.

Propinare est p̄guntato vino leuiter poculū alteri offerre.
Sed ita vtunt̄: vt p̄pinare. sit cibū potūq̄ extra ordinariū volu-
ptatis gr̄a cū amicis sumere qd̄ vulgo cōpotare z cōb: bere dicitur.
Indocti aut̄ hoc vocāt̄ zehare. gothico vocabulo. male
ergo nri dicit̄: vbi p̄pinat bonū vinū. i. vedit̄. Itē pinā vocant
ad donationē vel aliqd̄ mun⁹: cū pinā sit locus publicus iuxta
thermas z balnea publica: vbi post lauacrū a fame z siti refici
mur: quous Ualla dixerit pinā nō dicitur: sed popina z ppinare. popinare.

Propina

Poeta nō a boio is ire deriuat̄: vt indocti dicit̄: sed a verbo
gr̄co. poieo qd̄ est facio deducit̄: vñ poeta latine valet factor.
poetria vero mediā breui. nō est ipm̄ poemā: vel poesis: vñ Te-
rentianus. dicitur hec eadē p̄clara poetria sapho: vt indocti cre-
dunt: sed mulier p̄seos perita z edocta: licet Acron. ii. sermo
nūm Horatiū dixerit. hanc poetriē infantiā leuiore nomine ap-
pello: more vulgi locutus.

Precordialis. z precordialissimus. z cordialis. ego nō legi nisi

De littera

apud barbaros.

Prebenda neutri generis in plurali legi apud idoneos scriptores, non prebendas foemini generis: ut nostri dicunt. *Zu. ge. lib. ciii.* loquens de vetitio basso, post cum adoleuisset vitium sibi egre quod fuisse et quod sordide inuenisse comparatis mulis et vehiculis magistratibus qui puantias sortiti foret prebenda publice condurisse erat enim copiarum quibus erat preceptum ut prebenda: hoc est sal et ligna, legatis publice missis preberent: hic poteris videre quod sunt prebenda, et quid proprie significant.

Predicare est ut ita dicitur proclamare et publice dicere vel extollere, tanto, ut si schrien vii vter hebet mit wort. Et hoc dicit Dionatus in cunuchis predicam, ut res sunt laudam, i. extollim, vel predicamus voce laudam argumentis. *Ubi Licero de oratoribus lib. ii.* Semp is fui qui de te oratore sic predicare. *Plancus ad Lice.* Te predicatorum meritorum esse volui, *cicero p. aulo licinio archita, ipsi illi phi in his libellis quos de cotannenda gloria scripserunt, in eo ipso in quo predicatione nobilitatem despicunt, predicari de se ac notari volunt. Et Pli. x. celi. popeio saturnino ii.* vero qui benefacta sua verbis adornant, ideo predicare: quod fecerint: sed ut predicaret fecisse credunt. *Macro, ii. saturna.* inter fueris ne ei sermoni qua predicare in primis quod apud oibus maximis ornare laudibus diceris. *Et Lactan. pro pbete vnu deum predicat vnu loquitur: et inde venit predicator que est proclamatio. Predicare etiam licet raro dicitur in malu efferre et diuulgare. ut Ausoni ad gratianum cesarem: superiora continentiam diues Seneca nec tamen consul arguetur rectius quam predicabitur non erudisse indolem neronis: Sed amasse scintiam. In docti autem quibus cum elegantioris lingue nullum est contubernium, accipiunt predicare: ut significet facere sermonem ad populum christianum quod concio vocat: ut in ea dictione videbimus, cum dicat Phil el, in eplis, qua vos vulgo appellatis predicatione est homilia et collocutio quedam rex preceptorumque diuinorum ad populum: sermo igitur ille significat homilia greca dictione: ut suo loco vidimus, non predicatio. Predicatio enim et laus utriusque vnum significat: ut dicit Hiero. in eplis: Itaque concionatores vocantur hi qui apud nostros predicatorum dicuntur: ut in dictione et concio videbimus: dicit*

enim Sympontyn? pontifex homo impēse: vt mea fert opinio:
 vocatis cōcionātes: quos vulgo p̄dicatores dicerent.

Pariſij pluralis numeri tantum, vel parrhiſij, vt apud non
 penitendos nuper quosdam neotericos reperiſcribitur, ſignis
 ficat: et ciuitates: et ciues oppidanos: ſicut et delphi pro oppido
 et oppidanis ponitur, ſimiliter leontini: rubi. gabij Zury arpi
 argi: puteoli: philippi: hirpini: et multa alia, male igitur quidam
 dicunt, ex pariſiis, ſed ex parrhiſijs: vt iulius ceſar in Lutetia
 pariſiorum ſcripſit, de quibus rebus vide cōmentariū noſtrum
 in Caroli ep̄iſtolas.

*Studuit parrhiſijs
 petijt p̄ parrhiſios
 Degit vita parrhiſijs*

Perſona et catus baſſus ſcriptum reliquit Teſte gellio a p̄
 ſonando dicitur, vulgo ſchemich, quaz vulgares laruā vocāt:
 nam caput inquit ille: et os cooperimēto p̄ſone tectum vndiq;
 vnaq; tñ vocis emittendę via peruū: quoniā non vaga: neq;
 diſſuſa eſt in vnū tantū modo exitū collectā: coactā vocem et ma
 gis claros canoroſq; ſonitus facit. Et ſic hiſtriones in ſcena p̄ſo
 nas accipiūt: cū aut ſeruū agunt: aut ancillā: aut matronā: aut
 leonē: aut paraſitum: et mille h̄mōi. Suetoni⁹ de nerone, can
 tant tragedias perſonatus herouū deorūq;. et Seneca ep̄iſto
 la. lc. dicitur perſonata felicitas, id eſt ymbrata: que ſimilitudi
 nem habeat felicitatis. Et perſona in homine ſignificat quali
 tatem qua alijs ab alio differt: vel in animo: vel in corpore: vt
 in extra poſitis. Oli, iunior, plurimum inter eſt quid eſſe tribu
 natum putes perſonam tibi imponas que ſapienti viro aptanda
 eſt et. Laue autem dicas: vt perſonā pro homine accipias, bar
 bari enim ſic loquuntur. Tres perſone fuerunt in domo noſ
 ſtra: vel quot perſonas habiſti in prandio: cum deberent dicere
 tres homines: vel quot homines et.

Pythagoreus penultimam producit contra Vulgi conſue
 tudinem. Perſius, meonides quintus pauone ex pythagoreo:
 diſſerunt autem pythagorei: pythagorici: pythagoriſte. **Pytha
 gorici** enim ſunt pythagoreꝝ diſcipuli, **pythagorici** pythagoreoꝝ
 rum diſcipuli, **pythagoriſte** vero dicuntur illi qui pythagoreaz
 ſectam: et opinionem ſunt ſecuti, vel melius qui vitam pytha
 goꝝ ſequuntur.

Delittera P

Periorare et meliorare, verba sunt quibus nemo latinus vti de receptis loquor. *Deteriora?*

Præferre. vna dictio

Preferre dicitur *Vallēs* est dicto factoque et ipsa statim frōte quæ opinionē de aliq̄ re aut hoīe habeas præterit; declinat sic: p̄ me fero, p̄ te fers, p̄ se ferit, et pl̄r p̄ferunt, nō vitra ap̄d idoneos reple, et p̄ oēs modos; et tēpora declinat. Idē dico quo ad significatio nem; et vt reor; declinatōe de his: p̄ me duco, p̄ te ducis, p̄ se ducit. Item p̄ me gero, p̄ te geris, p̄ se gerit, et c.

Peroratiōe quādam cumuli, alij dclutionē vocāt; in quā res repetitio sumatim fit, quæ græcōs: *anacephaleo* sis latine dici pot̄t vt *Augu.* interpretatur; *recapitulatio*. Et *recapitulare* quod vti *Ides rony.* in trāslatiōe epl̄e pauli ad ephesios; et *recapitulatio*; qua *Augu.* sūt s̄ba; *Triuiz*; de quōtidiane s̄mocinatōis fece assūpta.

Pedica nō significat digitū pedis, teuto. *zech.* vt indocti dicunt; sed vincula pedū; sicut *manice* vincula manūū. *Virgi.* Et grūibus *pedicas* et *retia* fieri cernis.

Presto sum, vel scōm poetas, p̄sto adsum; nec alteri s̄bo adūgit; et quod significet docet te *vallēs*; quod etiā inter cetera dicit; p̄sto sum; vt in vltia significatiōe accipi solet; p̄ eo quod nūc dicim; cōpareo; vt ad hāc horā p̄sto sis. i. cōpareas. Et *Lauretī.* quod nūc dicim; cōpareas; nō est oīno sine auctore *Iulij* *frontinus* lib. i. Inde quod nō ex cā culpe videbant accersiti cōparuerunt; et *Lactā.* lib. v. ca. iij. *Lū Domiti;* eū punire vellet. repete in iudicio nō cōparuit; et *Seneca* in p̄logo de clama. sed sepe quod quæriti nō cōparuit aliud agenti p̄sto fuit. *Latinius* tamen meo iudicio p̄sto fuerunt vlt̄ p̄sto fuit.

Promotiōes nr̄i dicunt; elegatiōes vocāt cōmēdatiōes; nec tñ p̄mū sine auctoritate. *Plī.* epl̄a ad cornutiū, postea p̄motus ad amplissias p̄curatiōes nlla occasiōe corrupit; *Seneca.* epl̄a ci. ex tenui p̄ncipio seip̄e p̄mouerat. *Claudia.* Ex p̄brare soles nec quōs p̄mouer; alte. *Vegetij* lib. ij. de re mili. vt ex p̄ma cohorte ad gradū quēpiā p̄mouet. Et *Apu.* quod nihil etiā tñc i suos amores ceter; art; lib; p̄moueret. h̄ tñ p̄mouere aliōs fecit; quōs ap̄d nō;

Pado facit in supino, passum; nō pansum; vt testat. *(Stros. Serui.* in j. ene. et *Bel.* lib. viij. ca. xv. Et vt idem *Belli.* tradit; p̄z passum nō expansum; et manibus passis nō pansis; item *velis*

passis, non panis, quod significat diductis atque distinctis: hec ille Plau. in milite glorio, dispellis manibus patibulum cum habeas passis dicitur. Inde in tertuliano, oppalum velu pperat legitur per passum, et expansos ungule fodiat per expansos: quod si archerpus haberet non dubito quod expansos, et oppallum, legeret. Et indocti omnia contaminant sua barbarie.

Proutor oris pro eo quod pvideat magis in scholis vel alium quem piam in alio, nunquam potui iuenire apud idoneos latinos: sed talis latine et eleganter dicitur vel vicari⁹ vel adiutor, quo vtit Quintilianus, lib. ii. dicens: sed magis per adiutores docet oratores quia non vident tempa succutura etc. quos greci hypodidactylos vocant.

υποδιδακτολος

Pratinus media breuis color est, quem vulgo viride vocant, nec tamen sine auctore viridi enim colore vtitur Bel, lib. ii. c. xxvi. Item **Qui**, et niger a viridi turci amatur aue, June, saty. ii. percutit euentum viridis quod colligo panis: Et plin. in eplis et alii.

Punire, et **mulctare** dicuntur latine, penare et penalizare barbari et gothice, sed differunt, mulcta, et pena: vti tradit Ulpianus, ff. de verbo significati, pena nomen generale est omnium delictorum, cohercio: mulcta spalis peccati, cuius aia aduersio hodie pecuniaria est: at mulctare etiam dicitur quod ad vitam, Actan. li. ii. ca. iiii. quod eam sententiam exceperat morte mulctatus est: et Florus, li. primo suspectum regie donationis pnti morte mulctauit: et Solinus, et vult fatere et reatu penitentiam suam morte mulctauit, et alii etiam de mulcta plura leges apud Bel, lib. iiii. in plogo, et Marronem de lingua latina ad Liceronem.

Prosapia (Quinti, in. viii. libro) verbum ait esse nimis oblitertum, quo tamen vtitur Suetonius Apuleget iustis, quod ego meminisse: ipse idem Quintilianus dicitur per generis, et vti dicitur Marcellus longitudo generis, dicta a pspado aut pspendo: quod cum latina dictio sit: vti ex deriuatone cognoscitur, penultima breuis est contra Vulgi pronuntiationem, quod vocalis ante vocalem in his corripitur, hec etiam a nostris parentela dicitur, vti multum vsitate apud veteres, ego solum apud Iulium Capitolinum legi.

Peribermenas περιβημα, liber est Aristotelis in dialctica, de interpretatone, coponit enim a peri quod est docet bermenas.

Deliteria 10

genitio, id est interpretatione, greci enim carerent ablatino dicendum est, liber per hermenias, penultima longa, quoniam per ei diphthongon, non per hermeniarum; ut in docti faciunt. Item deca dum et non deca darum etc.

Possibile et impossibile, quidam respiciunt tanquam non latina: quod ego non plane assentior: audiui autem a quodam doctore Quintilianum primum usurpasse haec ipse oratores tamen rarissime ea habuisse in usu: admittere nam oratores dicunt, potest fieri, impossibile non potest fieri, impossibile. Eadem tamen vocabula propter alios idoneos reus ecclesiasticorum scriptores eloquentissimus, et a nobis christi annus Licero appellatus, ille meus Lactantius in usu habet: dicit enim lib. i. ca. viii, dubitet ergo aliquis, san quicquam difficile: aut impossibile sit deo, qui tanta excogitavit. Iusti, lib. ii, ut herculi rex quasi impossibile imponerit. Macro, lib. v, satur, quod cum haec tria ex equo impossibilia putent. Et Uege, de re mili, sepe vult. Atque verum fatear, apud eloquentissimos nunquam legi.

Pretorium significat tabernaculum ducis, quod alio nomine, ut docet Quintilianus, lib. viii, de perspicuitate dicitur angustale, veteres enim omnem magistratum, cui pareret exercitus, praetorem appellauerunt: ut scribit Alco, unde porta praetoria in castris nominatur: Et navis praetoria et praefectus praetorio. Iusti, lib. ii, Et sex ceteri viri castra contingentium milium irrumpunt: stat inquam regis praetorium petunt etc. Item praetorium dicitur edificium magnificentum in rusticis praediis et urbanae villae: ut docet Palladius in rusticis consulti de frui, praedicti, aut licere aliter tollere et officere praetorio vicis.

Pincipales, principalis, principalissimus, non sunt teresa, et satis latina vocabula, si credimus? Georgio merule in galeotus ita dicitur: nam apud quem principalior et principalis legisti, nisi forsitan germaniae et panoniae gentis familiariter vocem romanam putas, isti, at Gallia viderit, qui his vult, lib. i. ca. xv: ex quibus dubitari forsitan possent, principalis, latine dicitur: et satis teresa: sed latine dicitur Plinius in, xii, principalia ergo in illa thue et myrrha. Quia, ti, in, ix, Est igitur tropus sermo a naturali et principali significatione translatus. Lactantius potest esse de principalis quod alius ortu suum debet, Et Hel, in, ii, Et in, xij, Ulpi, ff, de in iur, et famo, li, Et alij iuris consulti, et Tertullianus, et haec apud Luce, non dum iuveni. Principes, autem est generis communis: principilla autem latinum non est, sed

officium impedit: Quid est officium

barbari & goticū in femioſpter ceteros poſuit / Corne, tacit? lib;
prij, pmiū honeſte opere allequi q̄s corruppe cubicta principi
foeminar. nōne & Auguſtin? videt in ſua grāmatica dicteſſe
generis cōmunis.

Phyſis prima ſyllaba cū y græco, ſi latine naturaz oīa eius
cōpoſita cū y græco ſcribi debet, vt phyſica, phyſiologia ꝛc. & **phi**
ſiſ (teſte Licerone de natura deoz), i. naturalis; Et **phyſio**
logia (eo dē teſte), i. nature rō. **phyſionomia** autē ad verbū dicit
nature regular; teſte gellio, id nomē ſignificat mores naturaſq;
hoīm cōiectatiōe quadāſde oris & vultus ingenioſdeq; ton? cor
poris habitūſcitarū; Nota autē, q̄ phyſis primā corripit, vnde
Alexander nequā; vel ſit alij dicū; Marcialis coquus; Corripit
natura phyſici curſuſq; rotatu, ſup hoc dic Paul? pōpili? mar
cialis coqu? pductā breuiat hoc verſu p̄dicōſin dictōe phyſis;
vt idē dicit hēd hūctū legi coquis; At bonē pōpili etiā phyſis
apud alios corripit; vnde Sybillaz vt allegat eā Lactan, meus
lib. ij. cap. xij. αὐτὸς εἰς φῶγιν πάντων γένεθς βίο τοιο Et græ
cum hęc ſtichon neſcio cū? ſed tamē egregiūz catholicon αἰὼν
παρρ φ̄. πα. λολιχοσ χροροσ εἰλερ αὐετ̄ η̄ς. ονρεια κ̄ᾱ μορ
φ̄η. κᾱ φ̄νσ ρ̄ηλε̄ι v̄χι. **ph** ſic interpretat, eū oīa rapit & ſurtiū
tēpus; noīa & faciēz naturā & fortunāſq; prudēt? cōtra ſymachū,
nē nos o miferi phyſicoz dogmata fallat. Et phocyllides i ſuo
nuthetico **μπαρχ̄ς η̄σ ε̄ονασ φ̄σεκ̄σ σ̄ η̄σ κ̄υπρῑ ᾱεεσ̄ μ̄ον** inue
nīo etiam corripit̄ aureis carminibus pythagore.

Quatuor p̄ duplex t̄ ſcribendū eſt; & triū ſyllabaz eſt, **Clirg**;
r. eni, quatuor; hic iunenes totidē quos educat xphē?, noſtri
autem male dicunt, quatuor, duabus ſyllabis.

Queſtores a querenda pecunia publica, maleficiſq; inda
gandis queſtores dicti; Horum autem triplex eſt genus; et qui
publico erario et ſumptibus publicis preerāt, tento, ſeckelmei
ſter, ader ſylberhammer; & hos vulgi et indocti **camerarios**;
Camelencos burſatores vel imburſatores dicunt; ſunt & que
ſtores qui maleficiſq; dandisq; iudicis preſunt; qui et queſto
res parricidū dicebantur; Unde Pompo, ff. de origine iuris; &
q̄ vt dixim? d̄ capite ciuis romāi iuſſu ppli ro. ſi erat p̄miſſū
lege p̄ſul? ius dicere; p̄terea queſtores p̄ſtinebāt a ppli, q̄ capi

Q